

TORONYIRÁNY

XVIII. 14.

2024. április 7.

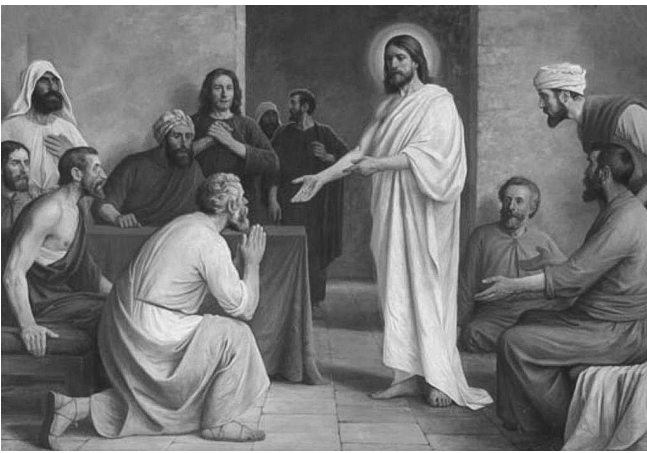

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 2. vasárnapja,

az isteni Irgalmasság vasárnapja

Április 8. Urunk születésének hírüladása, (Gyümölcsoltó Boldogasszony)

Jézus türelme és nagylelkűsége a Tamással kapcsolatos epizódban tükröződik. Ő nincs jelen az első megjelenés alkalmával. Amikor hallja a többiek elbeszélését, hitetlenkedik. Szavaiban benne van minden kor kételkedő emberének a lelkiülete. Az evangélista talán nem is annyira Tamásra gondol, mint inkább ezekre a kételkedőkre. Ha csak nem látom és nem érzem, nem hiszem. Amikor egy hét múlva Jézus újra megjelenik, Tamáshoz fordul. Nyújtsd ide az ujjadat, nézd a kezemet, érintsd oldalam sebét, ne légy hitetlen, hanem hívő. Jézus eljárása a kegyelem osztogatásának a képe. Ő nem szűnik meg figyelmeztetni és rávezetni az embert a hit elfogadására. Nem fárad bele, nem sértődik meg. Tamást ez a jóság hatja meg, annak hatása alatt mondja ki a vallomást: „Én Uram, én Istenem.” Itt sem az a fontos, hogy Tamás ezekkel a szavakkal fejezte-e ki a hitét, hanem az, hogy ez az egyház hite és hitvallása. Végül Jézusnak az utókor számára is van üzenete: Boldogok, akik nem látnak és hisznek. Az egyház tanúsága alapján éppúgy lehet hinni, mint a megjelenések alapján. A megjelenés sem kötelezte hitre az apostolokat, hanem észszerűvé tette a hitet. Ugyanígy észszerűvé teszi az egyház tanúszkodása is. A hitben mi is ugyanazt a bizonyosságot szerezhetjük, s ugyanaz az öröm tölthet el, mint az apostolokat.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

A nők szerepéért: Imádkozzunk, hogy a nők méltóságát és rendkívüli értékét minden kultúrában elismerjék, és hogy megszűnjön a világ különböző részein tapasztalható diszkriminációjuk.

A szentmise olvasmányai

- ApCsel 2,42-47** A jeruzsálemi őskeresztények egymást mindenben segítve, tevékeny szolidaritást gyakorolva igazi szeretetközösségben éltek, és az apostolok vezetésével tanúskodtak Jézus feltámadásáról.
- 1Pét 1,3-9** A győzelem a világ fölött a keresztények hite.
- Jn 20,19-31** Tamás, aki korábban nem hitte el társai tanúskodását, a Feltámadt Krisztussal szembesülve megvallja hitét.

Megjelenés az apostolok előtt

János könyvében megfigyelhettük azt a módszert, ahogy az evangélista kiemelt néhány jelenetet Jézus nyilvános működéséből, és azt teológiai jelentése szerint fejtette ki. Így közölte a kinyilatkoztatott igazságot. Itt is azt teszi. Az egyetlen jelenet, ahol bővebben beszél az apostoloknak való megjelenésről, de bizonyára belevett olyan mozzanatokot is, amelyek talán más megjelenésekből valók. Ő már azt az egész természetfölötti rendet akarta érzékeltetni, amely Jézus feltámadásában megjelent. A megjelenés idejét rögzíti: a hét első napjának estéje, de a helyre vonatkozólag csak annyit ír, hogy „ahol együtt voltak”. Ezt a napot tehát éppen Jézus feltámadása és megjelenése tette nevezetessé, az egyház azért is látta benne később az Úr napját, vagyis Krisztus napját. Félelmükben a tanítványok zárva tartották az ajtókat, hiszen még nem tudhatták, hogy a húsvét elmúltával a főtanács nem fogja-e Jézus tanítványait is zaklatni. A zárt ajtó itt jel lett az apostoloknak arra vonatkozólag, hogy Jézust nem kötik többé ennek a világnak a törvényei. Később azonban már jelképe lett annak, hogy az egyház elszakadt a zsidóságtól. A Jézusba vetett hit különítette el őket.

A leírás kifejezetten hangoztatja a testi valóságot, s a görögök előtt erre szükség is volt. Ők elfogadták a lélek halhatatlanságát, és a testet csak a lélek börtönének tekintették, tehát a lélek örül, ha a halálban megszabadulhat tőle. Nem fog többé visszatérni börtönébe. Az egyház azonban az embert a test és lélek egységének tekintette. Az ember csak személyes valóságában, tehát a test-lélek egységében lehet ember az örökkévalóságban is.

A köszöntés, a shalom!, mindennapi szó volt, de egyben a messiási ország ígérete is. Jézus az utolsó vacsorán külön is megígérte (14,27). Most ebben a köszöntésben már visszahangzik a végleges győzelem a bűn és a halál fölött. A békéhez hozzátartozik a meggyőződés Jézus valóságos feltámadásáról, hiszen csak az vetíti eléjük az élet megoldásának reményét. János itt nem beszél az apostolok kételkedéséről, hanem azt emeli ki, hogy Jézus milyen gonddal igazolta előttük azonosságát. Kezének és oldalának sebei a felfeszítés nyomai voltak, de itt már csak az áldozat valóságának emlékeként maradnak meg. Az evangélium szimbolikus stílusában még további következtetést is levonhatunk a kéz és az oldal említéséből. Jézus földi életében a kezével való érintés hozta a gyógyítást, oldalának sebe pedig utalhatott szíve áldozatos szeretetére. Ő tehát a feltámadása után is ugyanaz, aki övét mindvégig szerette (13,1).

Megjelenésének valósága meghozza az örömet, amit a 16,22-ben ígért. Ezt az örömet már senki nem veheti el tanítványaitól. Ez egyúttal az egyháznak is mindenkor öröme, hiszen ebből a húsvétból fog élni, az üdvösség reményét ebből fogja táplálni. Viszont ha az apostolok már hisznek, és visszakapták örömüket, akkor vállalhatják a küldetést, az ő küldetésének folytatását. Mivel Jézus már megdicsőült és átment a természetfölötti rendbe, úgy adja a küldetést, hogy rámutat annak különleges hatékonyságára. is. Küldetésük egyúttal annak a messiási békének a közvetítése lesz, amely benne volt a próféták jövődőléseiben. Ezért ad az evangélista a jelenetnek liturgikus színezetet. Jézus a béke emlegetésével köszönti övét, s utána megjelöli a küldetés forrását: Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Ez olyan ünnepélyes kijelentés, mint Máté megfogalmazása (Mt 28,18). Ott a hatalom kap nagyobb súlyt, itt a fiúság. Az Atya azért küldte a Fiút, hogy megmentse a világot, hogy életet adjon neki. Az oltárszentségben is azt az életet közvetíti, amit az Atyától kapott. Ő is azért küldi apostolait, hogy az áldozatában megszerzett kegyelmi rendet közvetítsék. Ez az ő szeretetének tanúsítása lesz, mint ahogy ő is az Atya szeretetét és irgalmát tanúsította. Ezért itt az apostolok küldetését összefoglalva találjuk az irgalmasság művének gyakorlásában: a bűnök bocsánatában. Őt magát az Isten Lelke irányította földi működésében (Lk 4,18), azért az apostolok és az egyház működése is csak a Szentlélektől kaphatja hatékonyságát. A Lelket ő küldi az Atyától. Személyes ajándéknak szánja, azért, hogy mindenben őt képviselje, az ő tanítását juttassa érvényre, az ő szeretetét sugallja bele az emberekbe. Mindezeknek a jele és kifejezése az, hogy rájuk lehel, saját Lelkét adja nekik. A Lélek által igazában ő működik tovább, azért Máténál úgy hangzik a küldetés, hogy velük marad a világ végéig. A húsvét nagy ajándéka tehát a bűnök bocsánata, Isten irgalmának végleges kiadása. A kereszten megtörtént a kiengesztelődés az ég és a föld között, a föld lakói is méltók arra, hogy életüket a Szentlélek irányítsa.

Az apostolok és az egyház megkapják a bűnbocsátó hatalmat: amit feloldoztok, az feloldozást nyer, amit megkötök, az meg lesz kötve. Isten új népe tehát úgy valósul meg, hogy először megtisztul a bűntől. A keresztség, mint újjászületés vízből és Szentlélekből, először a bűntől tisztítja meg az embereket, azután áthatja és megszenteli. Az egyház azonban mindig birtokolni fogja a bűnbocsátó hatalmat, tehát a visszaeső bűnöst is feloldozhatja. Az egyházi hagyomány a bűnbánat szentségének a rendelését is ebben a húsvéti szertartásban látta. Maga Jézus gondoskodott róla, hogy a húsvéti öröm újra meg újra visszatérhessen az emberek szívébe. Még akkor is, ha gyarlóságuk miatt nehéz a hűség.

Gál Ferenc

A gyermekek kérdései a vallásról (5.)

„Miért magasabbak a templomok a házaknál?”

Kérdések a vallás valóságáról

Vallás és vallások

Napjainkban már nem becsülhetjük alá a vallási pluralizmus jelenségét, hiszen ezzel már nagyon korán találkozunk a gyermek, ha máshogy nem is, a média csatornáin biztosan. A különféle vallási közösségek templomai vagy a mecsetek többé már nem a múltból vagy a mesékből felbukkanó képek, hanem az etnikai és kulturális sokszínűség jelei és ez már jelenkori történelem.

Az ebben a valóságban születő és felnövekvő gyermekek vallásról feltett kérdéseivel foglalkozó kutatásunk egyik eredménye világosan mutatja, hogy a vallás, egy embercsoport identitását meghatározó alkotóelem. Ezt igazolják az ilyenfajta kérdések: „Miért találtak ki az emberek annyiféle vallást?”; „Miért nem mindenki keresztény?”; „A keresztények és a katolikusok között van különbség?”; „Igazak (pontosan így) a többi nép istenei is?”. A nagyobb fejtörést okozó kérdések közül néhány megmutatja azt, hogy hogyan éli meg a gyermek felnőtté válási intoleranciáját: „Miért viselkedünk máshogy a más vallást gyakorlókkal?”; „Miért mondunk rosszat a zsidókról?”; „Miért nem hallgatja meg senki Jehova tanút?”.

A valósággal való ismerkedésből nyert egyre összetettebb, színesebb, változatosabb tapasztalatok alapján a vallás és a vallások kérdése, problémája előbb adja magát a gyermek számára társadalmi, mint teológiai, tudományos, kulturális valóságában. Nem meglepő tehát, ha a nagyobb diákok megnyilvánulásaiából olyan kérdéseket tudunk összeszedni, amelyek mélyebb filozófiai elmélkedések elindítására is méltók lennének: „Ha nem lenne vallás, mi történne?”; „Igaz, hogy minden embernek van egy vallása?”; „Azoknak Isten elleni a vallása, akik nem hisznek?”. Mintha csak a gyermek lelke titokzatos mélyén tudná, hogy hiszen kell valamiben azért, hogy értelmet adjunk életünknek.

„Meg tudod nekem mondani, hogy Jézus tényleg igaz volt-e?”

Kérdések Jézusról

Amit a gyermekek Jézusról tudnak

Vizsgáljuk a gyermekek vallással kapcsolatos kérdéseiről – mely az általunk fejtegetett gondolatok mozgatórugója – felszínre hozott egy „naiv krisztológiát”, amit tanítási szándékunknak nem szabad figyelmen kívül hagynia azért, hogy megtaláljuk a helyes és eredményes módját annak, hogy hogyan beszéljünk Jézusról a gyermekekkel.

Mindig annyira aggódunk, hogy tanítsunk, hogy gyakran elfelejtjük megtanulni, megismerni azt, amit a gyermekek már tudnak. Megtanulni megismerni, azért, hogy megértsük, amit tudnak, hogy segítsük őket többet és jobban tudni és főleg, hogy segítsük őket okosan és szívvel kutatni.

Jézusról sok mindent tudnak a gyermekek: Jézus egy olyan személy, aki a gyermekek többségénél tagja a szűkebb-tágabb családnak és a társadalomnak, amelyben élnek, ahol Jézus a vallási hiten kívül is ismert. A gyermekek tudják, hogy „Jézus karácsonykor születik”, hogy „a feszületen lévő ember is Jézus”, hogy „templomba azért megyünk, hogy találkozzunk Jézussal”, és azt is tudják, hogy „Jézust a tévében is lehet látni”.

„Miért magasabbak a templomok a házaknál?”

Kérdések a vallás valóságáról

Amit a gyermekek Jézusról tudnak

A Jézusról szóló elbeszélések részletekben gazdagok, színesek lesznek, ha a gyermekek olyan családból származnak, ahol vannak hívők és gyakorló keresztények, ha az egyházi óvoda szigorúbb vagy kevésbé szigorú formában csepegtetett már a gyermekbe vallási ismereteket, vagy ha – főként a kisgyermekkorban – Jézus személyét a makacskodás leszerelésére („Nem szabad szomorúságot okoznod Jézusnak”), vagy valamilyen jutalom elnyerésére használták fel („Ha jó leszel, a Kisjézus hoz neked...”).

A világi környezetben felnőtt gyermekeknek általában nem olyan bizalmas, bensőséges a kapcsolata Jézussal, de ahhoz eléggé ismerik már, hogy elfogadják azt, hogy „jó ember” volt. Néha éppen a Jézusról birtokolt kevesebb ismeret az, ami serkenti az érdeklődést. Az összegyűjtött kérdések közül sokat éppen olyan gyermekek tettek fel, akiknek a szülei nem, vagy kevésbé vallásosak, vagy éppen teljesen a vallás ellen fordulnak még gyermekeik iskoláinak megválasztásakor is.

Az iskolában a gyermekek Jézusról nem csak a hittanórán beszélgetnek, hanem más alkalmakkor is. Egy fontos dolog, amely érdemes figyelembe venni az a teljes hallgatás, amely akkor telepedne rá az iskolára, ha megkövetelné a vallás elválasztását a jövőbeli tanulmányoktól, életpályától.

Kétségtelen tény, hogy elsősorban a hittanóra marad az a hely, ahol dolgozhatunk a gyermekek kérdéseinek és nevelési szempontból eredményesen elmélyíthetjük a gyermekek tudását. De hogyan beszéljünk Jézusról? Mely kérdéseken induljunk el? Milyen válaszok felé irányítsuk a gyermekeket?

Egy igaz történet

„Meg tudod mondani, hogy Jézus tényleg igaz volt-e?” A kérdést egy harmadikos kisdíák teszi fel, aki azon az elbeszélésen gondolkodik, amelyben a tanítónő egy régi, helyi legendát mutat be, amiből a gyermekek elkezdik összefűzni a történelmi, történelmi szálakat. Mint azt tudjuk, ebben a korban kezd a történelmi gondolkodás az idő és a tér kategóriáit rendszerbe foglalni, amellyel a gyermeki agy megtanul konkrétan mérni: az emberek, a dolgok, a saját és Jézus történetét.

„Régen született, de hát honnan tudjuk?” „Létezik még a helység, ahol született?” „Kiskorában a jászolban lakott és amikor felnőtt?” „Mi volt a mestersége?”. Sőt még ilyen kérdéssel is találkozunk: „Milyen csillagjegyű volt?”.

Ez olyan kíváncsiság, amelyet nem kell teljes mértékben kielégíteni, de felhívja a figyelmet arra a problémára, hogy „Jézus képe fantasztikus”, mesés és pontatlan, ami már nem kielégítő és nem egyezik a tárgyilagos ismeretekkel, tudással, amelyre a gyermekeknek egyre nagyobb szüksége van.

Jézus „igaz történetének” akár csak néhány alapvető, de hiteles eleme sokkal fontosabb, mint a sok, gyermekeknek szánt, Jézusról szóló finomított, édesített hitvédő tan, melyekben Jézus alakja irreális, elmosódott, történelmileg nem hiteles. Itt van például az evangéliumokkal való első komolyabb ismerkedés, amelyet az iskola kulturális szempontból hitelesen, és természetesen a kisdíákok szellemi képességeihez igazítva közvetít.

(Folyt. köv.)

Matilde Parente

Vasárnapi jegyzet

Tisztáson

Kicsi és még kisebb kövek követnek útszegély-mederben. Csak akkor sodródhatnak, ha fellegek szakadnak, palack formájúak, közülük egynémely mint nyitott szájú bálna, lassú mozgással. Egyik kő fehér, mint a hószikra, a másik karamell árnyalatú. És vannak gyöngyszegélyűek, milliós korszakából a földnek.

Jönnek-követnek figyelemmel, hosszú az út... A túloldalról gömb alakú dachsteini mészkő szól át a kicsiknek: – Hová, háová? A Paradicsomba – szól vissza a legszerényebb ibolya színű. Tarts velünk. Nem lehet, földhöz ragaszt a gravitáció. Ti aranykapuhoz értek...

Folytatódna a kőpárbeszéd, de szűkül az út, a kis és még kisebb kövek is elmaradoznak, hullámzó fütenger meríti el a lábamat, lomb-boltozatok fognak körül – rácsszerűen. Fogoly lettem. Ekkor villan a fenti kékség, nyoma sincs felhőbálnáknak. Ez a szabadság tisztása – szólal meg egy hang valamelyik boltozattól, Szerzetesé. Habitusa egyszerű, mint egy káplán reverendája. A kezében golyóstoll, előtte fehér „árkus”, A/4-es, pulpitus helyett mészkő „asztalnál” álldogál. Ír és figyel.

Ma te vagy az első a tisztáson – mosolyog. Figyelmeztet: körben csupa-erdő, nem lehet kimenni. A tisztás állandó tér, mással nem cserélhető fel. Akkor látom: Kitérül a tisztás, hol a fénymozgás utánozza a füvek és árnyak zsongását.

Én írtam – hallom a szerzetest. Még itt vagyok, de fentről gyönyörködöm az élet értékeiben, melyeket egyszer a föld kapott.

Mambrino atya – ismerem fel a hangról, hogy beleszerettem minden sorába, melyeket a tisztásról írt. Barátom, a szintén szerzetes jezsuita fordította, s adta a kezembe könyvével. Jó, hogy újra olvashatom. Eszembe jutott a sétaúton, a tisztáson. Valóban hallom, mintha itt lenne a jókora kőnél, mely lenne asztala. S mondaná tovább sorait, és mondanám vele, hogy érzem az élet alázatát: parányi ösvények / születnek hirtelen / a völgyekben / hol a vízmosságok / egy pillanatra keresztelik egymást / majd követve az árnyak sorát / eltűnnek a föld alatt / de a szellőtől rezgő / lombok zaja a csendet utánozza / a tisztáson – mintha csak / a lélek mélyéről jönne / és egy másik erdőről beszél / távolról.

Kis virágok, lélek-födte titkok lépnek elő bokrrejtekből, s a zsongó fűben élelem állnak: – Nézz meg minket, láss, az életedből jövünk, elfelejtett boldogságok, letaposott vágyak gátjain, mi tisztán túléltük a „nagy folyam” idejét – töredéknyi-magunkkal, törtetlenül...

Mennyi vérehulló fecskéfű az idén, süveg-szirmaikkal köszöngetnek. (A gyógyszervegyészetben fájdalom-csillapítók.) Enyhe lejtőn héricsék bújnak egymáshoz. Már a látásuk színnyugtató. Megannyi jóság a tisztáson, fátylakkal sugarak, s álmok sűrűségével, „amíg elmosódik és kirajzolódik / sebekkel és gyöngédséggel övezve / a dicsőség.”

† Tóth Sándor

hírek információk

Ma este 7 órakor, Gyümölcstó Boldogasszony ünnepéhez kötődően hangversenyt tart a Partiscum kórus az Árpád-házi Szent Erzsébet-templomban, melyre szeretettel várják az érdeklődőket.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja április 8-án, Gyümölcstó Boldogasszony ünnepén 16.30-tól 17.30-ig zenés imaóra várja a gyermeket váró édesanyákat a Dóm Mária-kápolnájába. Ezt követően 18 órakor ünnepi szentmise kezdődik a megfogant életéért a Székesegyházban, melyet követően egy rövid szertartásban tesznek ígéretet mindazok, akik vállalják, hogy kilenc hónapon keresztül egy rövid imádságot és napi egy tized rózsafüzért imádkoznak egy veszélyben lévő magzatért, így csatlakozva a lelki adoptálás mozgalmához.

Érdeklődni és jelentkezni a CsaládKözPont elérhetőségén lehet: csaladkozpont@gmail.com.

Április 11-én, a költészet napján „Szállj költemény, szólj költemény mindenkihez...!” címmel közös felolvasásra várja a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete az érdeklődőket. A líra tiszteletére szervezett rendezvény 13.00 és 15.00 óra között kerül megrendezésre. A felolvasásra szánt optimális időtervezésre tekintettel az alábbi beosztást javasolják a szervezők:

13:00 – 13:30 Oktatók, hallgatók

13:30 – 14:00 SZEGEKIF és a püspökség munkatársai

14:00 – 14:30 SZEKI munkatársai

14:30 – 15:00 GFE munkatársai

A felolvasáshoz az egyetem könyvtárában előkészített versek közül lehet választani, illetve kedvenc költemény felolvasására is van lehetőség.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja lelkinapra hívja a gyászolókat és özvegyeket április 13-án, szombaton 9.00-16.00-ig Szegedre, a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A lelkinapot Kopasz István mórakalmi plébános és Gáborné Puskás Julianna, Gyászfeldolgozás Módszer specialista tartja. Érdeklődni és jelentkezni a pasztoralis.hu honalapon vagy a kihelyezett szórólapokon lehet.

Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint április 14-én, jövő vasárnap 9.00 órakor Medgyesbodzásán (Szent István Király Plébánia), szintén 9.00 órakor Mindszenten (Mindenszentek Plébánia), 9.30 órakor Apátfalván (Szent Mihály Plébánia), 10.00 órakor Ruzsán (Urunk Színeváltozása Plébánia), 11.00 órakor pedig Magyarbánhegyesen (Szűz Mária Szent Neve Plébánia) lesz bérmálás.

A Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal, a Szegedi Tudományegyetem és a Gál Ferenc Egyetem jótékonyági futóversenyt rendez, amellyel a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekeket segítő ÁGOTA Alapítványt támogatja.

Minden résztvevő egyedi befutóérmet, rajtcsomagot kap, valamint ajándék belépőt az április 14-i Szeged-Csanád GA – Haladás bajnoki mérkőzésre.

Az esemény fővédnöke Kopasz Bálint olimpiai bajnok sportoló.

Helyszín: Szeged, Dóm tér

Időpont: 2024. április 14. (vasárnap)

Program:

7:00 Kapunyitás

9:00 4x3 km-es felnőtt váltófutás

9:10 Gyermekfutamok (100 m, 400 m, 800 m)

10:00 3 km-es felnőtt futam

11:00 6 km-es és 12 km-es felnőtt futamok

12:30 A rendezvény zárása

Nevezés, részvételi információk:

https://www.e-nevezes.hu/hu/individual_entry/wizard/737

További információk: agotafutas@csongrad.gov.hu

Facebook esemény: <https://fb.me/e/1S97INC5A>

A szervezők szeretettel várnak minden érdeklődőt a jótékonyági futóversenyen!

Pálósszentkúton családok számára szerveznek lelkigyakorlatot május 31. és június 2. között. A három napos lelkigyakorlatot Bíró László püspök vezeti. Az elszállásolásra a helyi vendégházban, illetve a kiskunfélegyházi Constantinum Katolikus Intézmény Kollégiumában lesz lehetőség.

Jelentkezni április 30-ig, a 06-20/823-3887-es telefonszámon, valamint a radipiroska@gmail.com e-mail címen lehet.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek. Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Jelentkezési határidő 2024. június 1.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Karsai Örs,

† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.